

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC168

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T332

datum uitspraak 24/09/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: verzoeker,

bijgestaan door: mr. J. Weijer, jurist te Veldhoven,

te voldoen door:

de Congregatie van het Heilige Sacrament,

gevestigd te [plaats],

hierna te noemen: verweerder,

bijgestaan door: mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 28 juni 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 14 mei 2012 met zaaknummer 2011T332, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 7 juni 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 18 oktober 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Mr. Weijer heeft namens verzoeker hierop geantwoord bij brief van 5 november 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen mr. Baetens namens verweerder heeft gedaan bij brief van 17 december 2012. Mr. Weijer heeft bij mailbericht van 24 december 2012 zijn reactie gegeven op de brief van mr. Baetens.

1.3 Bij mailbericht van 31 mei 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling aanvullende vragen gesteld aan verzoeker. Mr. Weijer heeft namens verzoeker daarop gereageerd bij brief van 5 juni en 18 juli 2013 (met bijlagen, waaronder een psychiatrisch rapport). Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen mr. Baetens namens verweerder bij brief van 1 augustus 2013 heeft gedaan.

1.4 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker bezocht van [jaartal] tot [jaartal] [instelling] te [plaats]. Pater [voornaam] [naam] (hierna te noemen: [naam]) was aldaar groepsleider en belast met het geven van seksuele voorlichting aan de leerlingen.

In het schooljaar [schooljaar] is verzoeker door [naam] seksueel misbruikt. Dit misbruik vond plaats in een setting alsof er seksuele voorlichting werd gegeven. 's Avonds haalde [naam] verzoeker van zijn chambrette en nam hem mee naar zijn eigen kamer. Toen verzoeker de vraag van [naam] of hij wel eens seksuele voorlichting had gehad, ontkennend beantwoordde, diende verzoeker bij [naam] op schoot te gaan zitten. Verzoeker moest zich uitkleden, waarop [naam] verzoeker maande om zich af te trekken. Toen dit niet lukte begon [naam] verzoeker af te trekken en hij maande verzoeker dit ook bij hem te doen. Het hiervoor beschreven misbruik heeft zich ongeveer zes keer voorgedaan.

Later heeft verzoeker [naam] ook twee keer oraal moeten bevredigen. Verzoeker durfde niemand over het misbruik te vertellen. Wel heeft hij zijn vader durven te vertellen dat hij niet langer seksuele voorlichting wilde hebben. Zijn vader heeft dat vervolgens aan het hoofd van het [instelling] verteld, waarna het seksueel misbruik stopte.

Verzoeker was bij aanvang van het misbruik volgens de uitspraak van de Klachtencommissie 14 jaar, maar waarschijnlijk was hij -gelet op zijn geboortedatum- pas 12 of 13 jaar oud, aldus de Compensatiecommissie.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 14 mei 2012 (met zaaknummer 2011T332) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 7 juni 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Voor wat betreft de categorie-indeling van het seksueel misbruik merkt de Compensatiecommissie in zijn algemeenheid het volgende op.

Artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling is van toepassing in geval van eenmalige tot enkele malen verkrachting. De reikwijdte van het begrip verkrachting binnen categorie 4 dient -aldus de Toelichting bij de Compensatieregeling- door de Compensatiecommissie te worden bepaald. De Compensatiecommissie ziet in zijn algemeenheid seksuele handelingen, waarbij wordt binnengedrongen in het lichaam van ofwel het slachtoffer ofwel de dader als verkrachting die valt in categorie 4. Orale seksuele handelingen (met in beginsel tongzoenen als uitzondering) vallen daar ook onder.

3.3 In het onderhavige geval waarin sprake was van onder andere orale seksuele handelingen, zoals vermeld onder 2 en waarvan het bewijs is geleverd, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag van financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval gesproken worden, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake is van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 18 oktober 2012 en voorts bij mail van 31 mei 2013 is namens verzoeker door mr. Weijer bij brief van 5 november, aangevuld met een mailbericht van 24 december 2012 en voorts bij brieven van 5 juni en 18 juli 2013, de vermogensschade van verzoeker nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker heeft door het misbruik emotionele en psychische schade (o.a. herbeleving en concentratiestoornissen) opgelopen. Door deze psychische problematiek heeft verzoeker geen studie op HBO-niveau kunnen afronden, terwijl destijds uit een test is gebleken dat hij naar de Havo zou kunnen. Hierdoor heeft verzoeker pas vele jaren later in zijn leven kunnen instromen in een HBO-functie met bijbehorend salaris, waardoor verzoeker substantiële vermogensschade van meer dan €100.000,- heeft geleden.

Het misbruik heeft in het eerste schooljaar op de Mavo plaatsgevonden. In het tweede schooljaar kon verzoeker [naam] ontlopen, maar in het derde schooljaar werd verzoeker dagelijks met [naam] in de studiezaal geconfronteerd, waardoor hij steeds weer herinnerd aan werd aan het misbruik en de daarmee gepaard gaande gevoelens van schaamte en angst herbeleefde. Hierdoor kon hij zich niet voldoende concentreren en is hij in het derde jaar van de Mavo blijven zitten. Daarna heeft hij nog twee keer tevergeefs pogingen gedaan om eindexamen Mavo te doen.

Vervolgens is hij blijven zitten in de eerste klas van de MTS. In [jaartal] is hij in dienst getreden bij de krijgsmacht. Van [periode] is verzoeker in diverse banen werkzaam geweest. Momenteel is verzoeker werkloos ten gevolge van een faillissement van het bedrijf, waarvoor hij werkzaam was. Verzoeker zou, indien het misbruik niet had plaatsgevonden, wel een hoger opleidingsniveau succesvol hebben kunnen afronden, waardoor hij thans betere kansen zou hebben op het vinden van een andere baan.

Het feit dat verzoeker - met uitzondering van het rapport opgesteld door [naam], psychiater- geen verdere medische informatie kan overleggen, omdat hij daarover in het verleden nimmer met derden heeft gesproken, is een omstandigheid die, aldus verzoeker, voor rekening en risico van verweerder dient te komen. Uit het overlegde psychiatrische rapport van [naam], psychiater, dat verzoeker in de loop van deze procedure heeft laten opstellen, valt af te leiden dat verzoeker lijdt aan de traumatische ervaringen en klachten heeft die behoren bij een Post Traumatische Stress Syndroom. [naam] constateert een discrepantie tussen het verwachte studieniveau en het uiteindelijk behaalde niveau en acht het aannemelijk dat dit is terug te voeren op het verzoeker aangedane seksueel misbruik.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Mr. Baetens heeft namens verweerder bij brieven van 17 december 2012 en 1 augustus 2013 gereageerd en -kort samengevat- gesteld dat verzoeker de vermogensschade alleen heeft gesteld maar niet, althans in onvoldoende mate, heeft gedocumenteerd of heeft onderbouwd. De aannemelijkheid van de stellingen van verzoeker met betrekking tot de concentratiestoornissen en het geschetste opleidings- en carrièreverloop in de situatie dat het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden, zijn derhalve niet toetsbaar. In zijn brief van 1 augustus 2013 handhaaft verweerder zijn stelling dat een verificatiemogelijkheid ontbreekt dat aan verzoeker een Havo-advies zou zijn gegeven. Het overgelegde rapport door [naam] bevat naar het oordeel van verweerder enkel een anamnese, gebaseerd op het eigen relaas van verzoeker en levert daarmee onvoldoende overtuigend bewijs op voor het vereiste causaal verband tussen de gestelde schade en het misbruik.

Mr. Baetens concludeert derhalve dat de aanvraag van verzoeker ingedeeld dient te worden in categorie 4 en dat een vergoeding van vermogensschade niet aan de orde kan zijn.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 4, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het

seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, gewogen.

4.6 De Compensatiecommissie is van oordeel dat zonder gerede twijfel aannemelijk is dat verzoeker substantiële schade heeft geleden, die veroorzaakt is door het hem aangedaan seksueel misbruik. Zij komt tot dit oordeel op basis van de volgende overwegingen.

Uit de verklaring van drs. [naam], directeur- bestuurder van de Mavo, valt af te leiden dat verzoeker in de derde jaar op de Mavo is blijven zitten en vervolgens voor zijn eindexamen is gezakt. Uit de verklaring van [naam] blijkt vervolgens dat verzoeker ook bij een tweede poging niet voor zijn Mavo is geslaagd. Vaststaat dat meerdere gemiste schooljaren hebben geleid tot vertraging en daardoor tot het ontstaan van vermogensschade. De Compensatiecommissie overweegt in dit kader dat algemeen bekend is dat seksueel misbruik een drukkend effect kan hebben op schoolresultaten en dat dit zich in de periode c.q. jaren volgend op het misbruik kan voordoen. Het feit dat verzoeker in het derde jaar dagelijks met [naam] werd geconfronteerd, weegt zij daarbij als relevante factor mee.

Voorts constateert de Compensatiecommissie dat [naam], psychiater, in haar rapport dat is opgesteld met het oog op deze procedure, verklaart dat bij verzoeker sprake is van alle symptomen die kenmerkend zijn voor een Post Traumatische Stress Stoornis. Zij wijst er voorts op dat het misbruik heeft plaatsgevonden in een kwetsbare levensfase, waarin de persoonlijkheid zich ontwikkelt. Ten slotte overweegt de Compensatiecommissie dat van andere mogelijk negatieve factoren in het leven van verzoeker niet is gebleken.

Het bovenstaande in samenhang bezien, brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat de vermogensschade die voortvloeit uit de meerdere jaren studieverlies toegerekend moeten worden aan het verzoeker aangedaan seksueel misbruik. Nu deze schade niet concreet kan worden berekend, zal de Compensatiecommissie deze schattenderwijs vaststellen.

4.7 De Compensatiecommissie volgt verzoeker niet in zijn stelling dat hij -indien het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- zonder meer een Havo-opleiding zou hebben afgerond en eerder in zijn leven op dat niveau werkzaam zou zijn geweest. Voor dat standpunt zijn onvoldoende aanknopingspunten gevonden. Bovendien is niet vast komen te staan dat hij - indien hij een hoger opleidingsniveau zou hebben gehaald- daarmee een hoger inkomen zou hebben weten te realiseren dan thans het geval is geweest. Schade voortkomend uit de huidige werkloosheid van verzoeker wegens het faillissement van zijn werkgever, dient naar het oordeel van de Compensatiecommissie wegens een te ver verwijderd verband met het seksueel misbruik buiten beschouwing te worden gelaten.

4.8 De stelling van verzoeker dat het niet kunnen overleggen van medische info zonder meer voor risico voor verweerder komt, volgt de Compensatiecommissie evenmin. Dit zou immers leiden tot een volledige omkering van de bewijslast, hetgeen niet in lijn is met de uitgangspunten voor de bewijslast van vermogensschade, zoals geformuleerd in de Compensatieregeling (zie artikel 19 en de Toelichting op categorie 5) die er immers vanuit gaat dat substantiële vermogensschade dient te worden aangetoond en zonder gerede twijfel aannemelijk moet zijn gemaakt door de aanvrager van compensatie.

4.9 Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat een indeling in categorie 5 passend is. Zij adviseert een bedrag van € 50.000,-- aan verzoeker te betalen voor geleden materiële als immateriële schade. Aangezien aan verzoeker reeds een bedrag van € 25.000,-- als voorschot is verstrekt, resteert ingevolge artikel 4 van de Compensatieregeling, een te betalen bedrag van € 25.000,--.

4.10 De Compensatiecommissie hecht er tenslotte aan op te merken dat het voorgaande onverlet laat dat sprake is geweest van ernstig seksueel misbruik ten opzichte van verzoeker en zij dan ook op geen enkele wijze afbreuk wenst te doen aan de gevolgen die dit misbruik voor verzoeker heeft en heeft gehad.

4.11 Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand van in totaal €10.539,58, welke zijn gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. Ingevolge art. 22 van de Compensatieregeling komt in het onderhavige geval voor redelijke kosten van rechtsbijstand een bedrag van maximaal €7.500,- inclusief BTW voor vergoeding in aanmerking, hetgeen de Compensatiecommissie in dit geval ook niet onredelijk voorkomt

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder aan verzoeker een bedrag van € 50.000,- te betalen, waarvan wegens een door verweerder aan verzoeker reeds verstrekt voorschot van € 25.000,- thans nog een bedrag van € 25.000,- resteert, alsmede aan de verlener van rechtsbijstand ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 7.500,- inclusief BTW, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. D.J. van der K. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 24/09/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter